

UDENRIGSMINISTERIET

Besvarelse af spørgsmål 6 ad
KOM (2011) 0380 fra Euro-
paudvalget til handels- og in-
vesteringsministeren af 16.
marts 2012.

Spørgsmål 6:

Kan ministeren garantere, at ACTA's artikel 9.3(b) ikke vil betyde ændringer i dansk lov og retspraksis i lyset af højesterets dom i sag 27/2009 om, at erstatningskrav i sager om ophavsretskrænkelser ikke kan opgøres som et fast beløb på baggrund af vederlagskravet, som fremhævet i et spørgsmål til ministeren af advokat Martin von Haller Grønbæk ved P1-Harddisken og Informations ACTA-høring den 27. februar, som ministeren ved den lejlighed tilkendegav at ville besvare skriftligt?

Svar:

ACTA-aftalen medfører ikke, at de danske regler om håndhævelse af ophavsrettigheder skal ændres, eller at det er nødvendigt at indføre nye regler.

ACTA-aftalens art. 9, stk. 3, forpligter ACTA-landene til at etablere eller opretholde en ordning vedrørende udmåling af erstatning for krænkelse af ophavsrettigheder og de såkaldte naboretigheder, som tilkommer producenter og udøvende kunstnere, samt for tilfælde af varemærkeforfalskning. Ordningen skal enten indeholde på forhånd fastlagte skadeserstatninger (litra a) *eller* formodningsregler med henblik på fastsættelse af en skadeserstatning, der er tilstrækkelig stor til at kompensere den krænkede rettighedshaver (litra b), *eller* yderligere skadeserstatning for ophavsretskrænkelser (litra c). ACTA-landene kan vælge at lade ordningen omfatte flere af de nævnte metoder til udmåling af skadeserstatningen.

Det er op til ACTA-landene selv at fastsætte det nærmere indhold af udmålingsmetoderne. I noten til art. 9, stk. 3, litra b, er nævnt nogle formodninger om opgørelsen af skadeserstatningen, som ACTA-landene kan vælge at benytte sig af, hvis de vil fastsætte de i litra b nævnte formodningsregler.

Det følger af ophavsretsloven § 83, at der ved forsætlige eller uagtsomme krænkelser af ophavsretten og naboretighederne skal betales et rimeligt vederlag til rettighedshaveren for udnyttelsen af værkerne samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen kan have medført. Domstolene fastsætter størrelsen af den samlede erstatning efter en helhedsvurdering af alle relevante elementer. Vurderingen kan evt. være skønsmæssig og skal bl.a. tage hensyn til rettighedshaverens tabte fortjeneste og til krænkerens uberettigede fortjeneste, jf. § 83, stk. 2.

Der eksisterer således allerede en ordning til udmåling af erstatning i Danmark, der giver mulighed for yderligere skadeserstatning for ophavsretskrænkelser og som opstiller formodninger

for, hvilke elementer, der skal tillægges vægt i erstatningsudmålingen. De danske regler lever således allerede i dag op til forpligtelserne efter art. 9, stk. 3.

I forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt domstolene vil ændre på retspraksis i sager om krænkelse af ophavsrettigheder og udmåling af erstatning i forbindelse hermed på grund af ACTA, skal jeg henvise til min besvarelse af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalgets spørgsmål 97, hvoraf det fremgår, at domstolene skal forholde sig til gældende ret, og at ACTA ikke ændrer på, hvad der er gældende ret i Danmark. Domstolene er som led i den grundlovssikrede tredeling af magten uafhængige i deres domstolsvirksomhed, og jeg kan som minister ikke blande mig i eller udtale mig om, hvordan domstolene kan eller bør dømme i deres sager.